



Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Прев 346/2016
01.06.2017. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: др Драгише Б. Слијепчевића, председника већа, Бранка Станића и Гордане Ајншпилер Поповић, чланова већа, у парници по тужби тужиоца Производног прометног предузећа АА-у стечају, ..., ..., кога заступа пуномоћник Радован Лопичић, адвокат из ..., против туженог ББ Предузеће за трговину и услугу, ..., кога заступа пуномоћник Слободан Стојановић, адвокат из ..., ради побијања правних радњи стечајног дужника, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Привредног апелационог суда Пж 5982/15 од 12.08.2016. године, у седници већа одржаној 01.06.2017. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија туженог изјављена против пресуде Привредног апелационог суда Пж 5982/15 од 12.08.2016. године.

Образложење

Пресудом Привредног суда у Београду П 3912/2014 од 23.07.2014. године, у ставу I изреке, одбијен је тужбени захтев да се обавезе тужени да у стечајну масу тужиоца врати сву имовину, опрему коју је стекао по основу Уговора о преносу имовине – опреме закљученог дана 02.01.2011. године. У ставу II изреке, обавезан је тужилац да плати трошкове парничног поступка туженом у износу од 908.280,00 динара.

Пресудом Привредног апелационог суда Пж 5982/15 од 12.08.2016. године, у ставу I изреке, преиначена је наведена пресуда Привредног суда у Београду, тако што је усвојен тужбени захтев тужиоца и утврђено да је без правног дејства према стечајној маси Уговор о преносу имовине - опреме закључен између тужиоца и "АА" и "ВВ" из ..., закључен дана 02.01.2011. године и обавезан тужени да у стечајну масу врати имовину – опрему, коју је стекао по основу закључења уговора, а која је ближе описана у изреци, док је захтев за враћање преосталих ствари наведених у петитуму тужбе одбијен. Обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 1.774.500,00 динара.

Против правноснажне другостепене пресуде тужени је благовремено изјавио ревизију, побијајући је због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану пресуду у смислу одредбе члана 408. ЗПП ("Службени гласник РС" 72/11... 55/14), Врховни касациони суд је нашао да ревизија туженог није основана.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју се у ревизијском поступку пази по службеној дужности. Неосновани су наводи ревизије да је суд учинио битну повреду поступка тврдњом да су ствари по списку од 31.12.2010. године неспорне и да је тужилац све време побијао тврдњу туженог да је списак од 31.12.2010. године саставни део спорног уговора. Чињеницу да је опрему примио по списку ствари од 31.12.2010. године тужени је истакао у свом одговору на тужбу, како је наведено и у првостепеној пресуди. Стога су неосновани наводи ревизије да ова чињеница није неспорна и да је ускраћено право на расправљање.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је са правним претходником туженог 02.01.2011. године закључио Уговор о преносу опреме - имовине. Даном закључења уговора тужени је и ступио у посед наведене опреме. Чланом 1. тужилац је пренео туженом имовину – опрему према пописној листи у прилогу, која је саставни део уговора. Стицалац је ступио у посед опреме, чија је неотписана вредност 28.738.426,19 динара. Одредбом члана 2. Уговора предвиђена је обавеза туженог да закључи уговор о јемству са "ГГ", ... и да као јемац - главни дужник измири обавезе које тужилац има према уговору о кредиту закљученом дана 19.04.2010. године са наведеном банком. Над тужиоцем је дана 02.06.2011. године покренут претходни стечајни поступак, а стечај је отворен 01.07.2011. године.

Полазећи од чињенице да тужени као јемац није испунио своју уговорну обавезу из члана 2. Уговора о преносу имовине, чије се побијање тражи, првостепени суд је одбио тужбени захтев са образложењем да тужилац није доказао да је туженом пренео опрему по спецификацији ствари од 19.08.2009. године.

Другостепени суд је преиначио првостепену пресуду и тужбени захтев усвојио.

Правилан је закључак другостепеног суда да је тужени своју имовину пренео тужиоцу без накнаде. Ради се о бестеретном располагању учињеном преносом имовине тужиоца без накнаде другом правном лицу. Стога је правилан закључак другостепеног суда да су испуњени сви законом прописани услови за побијање бестеретних правних послова и правних радњи из чл. 119. став 1. и 124. Закона о стечају, као и правних последица таквог побијања.

Уговор о преносу имовине – опреме, закључен је 02.01.2011. године, а стечај је отворен 01.07.2011. године. Према наводима тужиоца то је једина имовина којом стечајни дужник, располаже. Правилан је закључак другостепеног суда да је Уговор о преносу имовине од 02.01.2011. године бестеретан правни посао, будући да је стечајни дужник пренео туженом своју имовину – опрему без накнаде, односно уз незнатну накнаду. На тај начин је нарушено равномерно намирење поверилаца. Другостепени суд је имао у виду и чињеницу да је тужени, као јемац, исплатио за рачун тужиоца износ од 3.000.000,00 динара на име своје обавезе према тужиоцу по Уговору о преносу имовине. Међутим, и поред те чињенице ради се о правном послу уз незнатну

накнаду, јер укупна вредност опреме коју је тужени примио износи 28.738.426,19 динара.

Сагласно одредби члана 1013. Закона о облигационим односима, тужени би у односу на тужиоца могао захтевати накнаду тек по извршењу отплате дуга уместо главног дужника – тужиоца. Стога је правилан закључак другостепеног суда да се у конкретном случају тужени унапред регресирао, пре доспелости потраживања према тужиоцу, преносом својине на стварима чија вредност је једнака вредности спорног кредита. То је својеврстан вид недозвољеног фидуцијарног преноса својине.

Тужени је као јемац, платио дуговани износ у незнатном делу. Стога је и пренос својине суштински извршен бестеретно, односно уз незнатну накнаду. Зато је другостепени суд правилном применом одредбе члана 124. став 1. и члана 119. став 1. Закона о стечају, преиначио првостепену пресуду и тужбени захтев усвојио обавезавши туженог да врати у стечајну масу ствари наведене у попису основних средстава од 31.12.2010. године. Осталим наводима ревизије оспорава се утврђено чињенично стање, због чега се ревизија сагласно одредби члана 407. став 2. ЗПП, не може изјавити.

Са изложеног, а на основу члана 414. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа
судија
Др Драгиша Б. Слијепчевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић